

Antické mýty jinak V. Hmyz

Mezi nesčetným množstvím názvů rodů a druhů hmyzu je řada jmen převzatých z řeckých a římských mýtů. Hojně je používal už zakladatel biologické nomenklatury Carl Linné (1707–78) a po něm někteří další zoologové, jako Pieter Cramer (1721–76), Johan Christian Fabricius (1745–1808), Jacob Hübner (1761–1826), Cajetan von Felder (1814–94), jeho syn Rudolf Felder (1842–71) a mnozí jiní. Jména byla často přidělována bez motivu, mechanicky. Jindy autoři brali ohled na vztah živočicha a mýtické postavy (vzhled, chování, region). Je pochopitelné, že kvůli rozsáhlosti entomologické nomenklatury můžeme představit jen malou část názvů našeho zájmu.

Počátky světa

Řeckou bohyni Gáiu přejmenovali Římané na Terru – řecké i latinské jméno znamená země. Po Zemi a její vládkyni se nazývá bolivijský soumračníkovitý motýl *Pyrrhopyge terra* Evans, 1951, a peruánský prásťevník *Elysium terra* Druce, 1906. Sestrami Matky Země Gáie byly bohyně jasného dne Hémerá a temné noci Nyx. Spolu s Gáiou se zrodily z počátečního stavu světa Chaosu. Hémerá a Nyx obývaly palác, z něhož vycházely branami na opačných stranách, aby přinášely den a noc. Jejich jmenovci jsou indonéští motýli: babočka *Idea durvillei hemera* (Fruhstorfer, 1903) z ostrova Biak a otakárek *Atrophaneura nox nyx* (de Nicéville, 1897) z ostrova Bali (druhé jméno *nox* je latinskou variantou jména bohyně noci), a také dva babočkovití monarchové rodu *Euploea* – *E. hemera* Fruhstorfer, 1910 (nyní *E. core* Cramer, 1780) z jihovýchodní Asie a Austrálie a *E. alcatheae nox* Butler, 1866, z indonéského souostroví Aru. Podle bratra uvedených bohýní, vládce podsvětní tmy Ereba, se jmenuje rod eurasijských a severoamerických okáčů *Erebia* Dalman, 1816.

Utváření světa

Do řeckých mýtů pronikla starobylá malasijská bohyně Kybelé, posléze ztotožňovaná s mateřskými bohyněmi Gáiou nebo Rheiou. V entomologii po ní zůstalo označení babočkovitých motýlů *Speyeria cybele* (Fabricius, 1775) ze Severní Ameriky nebo *Corades cybele* Butler, 1866, z Jižní Ameriky. Bez účasti otce se Gáie narodil syn Úranos. Stal se bohem nebes a pro tehdejší nedostatek ženichů i manželem své matky. Je po něm nazván babočkovitý motýl *Caligo uranus* Herrich-Schäffer, 1850, z Mexika a Guatemaly. Gáia a Úranos měli spolu mnoho potomků, mimo jiné také 12 obrů Títánů. Jejich jméno nosí velcí a silní živočichové, např. tesařící rodu titan (*Titanus* Audinet-Serville, 1832) z deštných lesů Jižní Ameriky (obr. 3), nebo americký babočkovitý motýl *Fountainea nobilis titan* (C. a R. Felder, 1867). Nejmladší Títán Kronos svého otce svrhl z trůnu a ujal se vlády nad světem. Římané mu říkali Saturnus – ten se dostal do názvů martináče *Lobobunaea saturnus* (Fabricius, 1793) a poddruhu ostruháka hnědého (*Charaxes jasius saturnus* Butler,

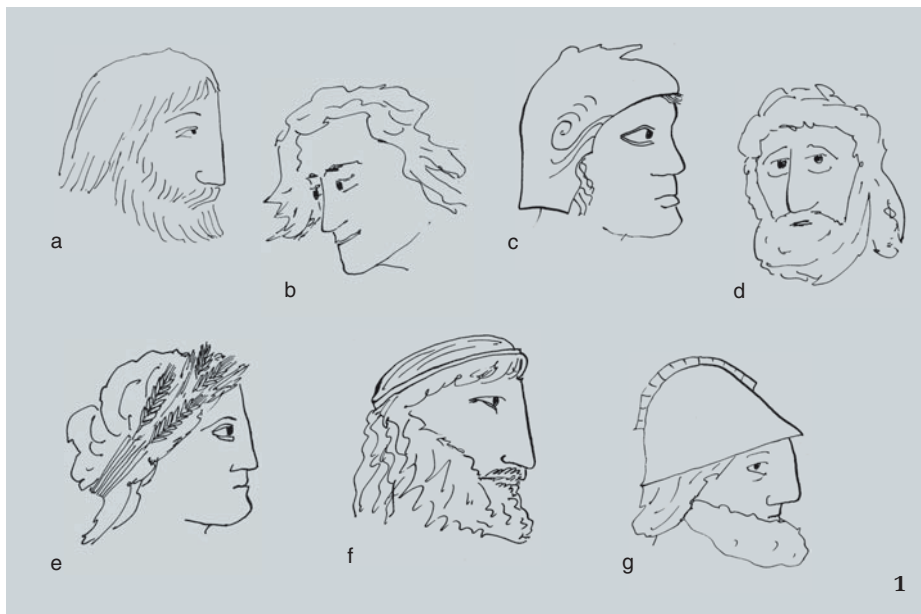
1865), obou ze střední a jižní Afriky. Kronův synovec obr Atlás stál v čele vzbouřenců proti nastupujícímu vládci Diovi. Po potlačení vzpoury musel za trest nést na ramenou nebeskou klenbu. Jsou po něm pojmenováni velcí motýli, např. martináč atlas (*Attacus atlas* Linnaeus, 1758) z jihovýchodní Asie (obr. 4) a indonéský otakárek ptakokřídlec *Troides goliath atlas* Rothschild, 1908. Sestřenicí Atlanta Seléné byla bohyně Měsíce, stejně jako její římská obdoba Luna, která dala jméno martináči měsíčitému (*Actias luna* Linnaeus, 1758) ze Střední a Severní Ameriky a morfu *Morpho polyphemus luna* Butler, 1869, ze Střední Ameriky.

Títánka Mnémosýné byla personifikací paměti. Eurasijský jasoň dymnivkový (*Parnassius mnemosyne* Linnaeus, 1758) se nazývá po ní. Mnémosýné porodila 9 dcer Múz, patronek umění. Babočkovitá *Zethera musa* C. a R. Felder, 1861, z Filipín má jejich jméno. Múzy se narodily v makedonském kraji Píeria, podle něhož dostaly přezdívku Píeridky. Toto jméno nese rod globálně rozšířených bělásků *Pieris* Schrank, 1801 (obr. 2). Múzy žily na Olympu, ale často přebývaly v pohožích Helikón a Parnásose. První horstvo dalo jméno rodu amerických subtropických a tropických baboček *Heliconius* Kluk, 1802, druhé převážně alpským a himálajským jasoňům rodu *Parnassius* Latreille, 1804 (obr. 6). Jednou z Múz byla ochránčinná lyrická poezie Euterpe, kterou nalezneme jako pestrobarevného motýla *Stalactis euterpe* (Linnaeus, 1758) na severu Jižní Ameriky nebo jako lišaje *Euproserpinus euterpe* H. Edwards, 1888, v Kalifornii. Patronka astronomie Múza Urania dala své jméno rodu amerických kometovitých motýlů *Urania* Fabricius, 1807, a indonéské babočce *Taenaris urania* (Linnaeus, 1758).

Velmi populární byla bohyně lásky a krásy Afrodíté. Některé její přezdívky použil r. 1807 dánský entomolog Fabricius k označení rodů motýlů: Morfó (ta, která má tvar, tedy krásná) – jméno dostali jihoameričtí a středoameričtí babočkovití motýli *Morpho* (obr. 5), Pontia (mořská, tj. zrozená z moře) – globálně se vyskytující bělásci *Pontia*, Kólias (na mysu Kólias byl chrám bohyně) – široce rozšíření žlutásci *Colias* (obr. 12), Apatúria (z řeckého apaté = lest, neboť Afrodíté zvítězila lstí nad Giganty) – eurasijští batolci *Apatúra*, Argynnīs (král Agamemnón vystavěl chrám zasvěcený Afrodíté na památku svého utonulého přítele Argynna) – perleťovci rodu *Argynnīs*, běžní v Evropě a Asii.

Afrodíté vypomáhal ve věcech lásky a zamilovaných její syn Erós, Římané zvaný Amor. Obě jména se objevují u modrásků – jihoevropského *Polyommatus eros* (Ochsenheimer, 1808) a středoasijského *P. amor* (Lang, 1884).

1 Fiktivní portréty některých uváděných postav: vzpurný Títán Atlás (a), římský bůh lásky Amor (b), bůh války Arés (c), bůh ohně a kovářství Héfaiostos (d), bohyně rolnictví a plodnosti země Démétér (e), spojenec Trójanů a poslední trójský vojevůdce Aineiás (f), spartský král Meneláos (g). Orig. T. Pavlík

Nebeská božstva

Vládce bohů a lidí Zeus byl třikrát ženatý. První ženu, bohyni rozumu Mětidu preventivně spolkl, neboť se obával věštb, podle níž ho jejich syn svrhne. Pohlčení manželky mělo za následek, že se Diovi z hlavy, sídla rozumu, narodila bohyně moudrosti Athéna. Po Mětidě se jmenuje rod motýlů krásněnek *Ancylometis* Meyrick, 1887, z Indie a Madagaskaru, batolec podunajský (*Apatura metis* Freyer, 1829) z jihovýchodní Evropy a Asie, nebo brazilský motýl zdobníček *Cosmopterix metis* Koster, 2010 (příklad transonymizace: motýl byl pojmenován podle měsíce planety Jupiter, nazvaného po Jupiterově, tj. Diově první manželce; podobně další druhy tohoto rodu). Druhá Diova manželka Themis měla na starosti zákony a řád. Jmenují se po ní vážky rodů *Celithemis* Hagen, 1861, *Choristhemis* Tillyard, 1910, *Nannothemis* Brauer, 1868, a další (téměř 20 odvozených názvů). Třetí ženou byla Héra, ochránkyně manželství. Dala jméno řecké a bulharské tiplici *Tipula hera* Theischinger, 1979.

Diova chráněnce Ganyméda poznáváme v kobylce *Steirodon ganymedes* (Rehn, 1944) z Brazílie a také ve zdobníčkovi *Cosmopterix ganymedes* Koster, 2010, z Argentiny a Brazílie. Do nomenklatury pronikly i Diovy milenky. Dcera říčního boha Ínacha s podivným jménem Ío prožila dramatické chvíle poté, co ji s manželem přistihla Diova žena Héra. Památkou na dívku je jepice *Acanthiops io* Lugo-Ortiz a McCafferty, 2001, a rovněž několik motýlů: eurasijská babočka paví oko (*Inachis io* Linnaeus, 1758; rodové jméno znamená Ínachovna, dcera Ínacha, obr. 10), zdobníček *Cosmopterix io* Koster, 2010, z Ekvádoru a Mexika, nebo martináč *Automeris io* (Fabricius, 1775) ze Severní a Střední Ameriky. Zeus svedl také družku bohyně lovu Artemidy Kallistu, jež posléze porodila matku v medvědic, kterou chtěl později její dospělý syn zastřelit. Zeus zabránil neštěstí a oba přenesl na oblohu coby souhvězdí Velké medvědice a Malého medvěda. Mezi hmyzem zůstala Kallisto jako rod evropských motýlů vzpřímenek *Callisto* Stephens, 1834, krasec *Habroloma callisto* (Obenberger, 1930) z Bornea, nebo jako peruánský zdobníček *C. callisto* Koster, 2010. Arkas vstoupil do nomenklatury v podobě eurasijského modráška bahenního (*Maculinea arcas* Rottentburg, 1775), nyní *M. nausithous* (Bergsträsser, 1779).

Po Diově (Jupiterově) vnuku Tagetovi, jenž podle mýtů naučil Etrusky věšteckému umění, se jmenuje eurasijský soumráčník máčkový (*Erynnis tages* Linnaeus, 1758) a thajský chrostík *Oecetis tages* Malicky a Silalom, 2005. Jiný vnuk Dia, slavný lékař Macháon, dal jméno otakárku fenýklovému (*Papilio machaon* Linnaeus, 1758), vyskytujícímu se na severní polokouli (obr. 11). S Diem na Olympu přebývali někteří jeho sourozenci, např. nejstarší sestra Hestiá, ochránkyně domácností. Její jméno nese dvoukřídý vrtulovitý hmyz *Chaetorellia hestia* Hering, 1937, z Itálie, Francie, Španělska a Alžírsko, a rod babočkovitých motýlů *Hestia* Hübner, 1816 (nyní *Idea* Fabricius, 1807) z jihovýchodní Asie. Také římská ochránkyně domácích krbů

Vesta a její kněžky vestálky zanechaly stopy v entomologické nomenklatuře. Příkladem jsou babočkovití motýli *Acraea vesta* (Fabricius, 1787) z jihovýchodní Asie a *A. vestalis* C. a R. Felder, 1865, ze střední Afriky nebo vážky motýlice rodů *Vestalis* Selys, 1853, a *Vestalaria* May, 1935, z Indie a jihovýchodní Asie (obr. 7).

Podle Diova syna, boha války Area, se jmenuje chrobák *Lethrus ares* Král, Rejsek a Schneider, 2001, z Řecka. Jméno Areova bratra a boha kovářství Héfaišta má pak poddruh ptakokřídlce *Troides helena hephaestus* Felder, 1865, z Indonésie.

Zemská božstva

Mezi 12 olympských bohů patřila Diova vládná a mírumilovná sestra Démétér, bohyně rolnictví a plodnosti země. Centrem jejího uctívání se stalo město Eleusis nedaleko Athén, po kterém byla přezdívána Eleusíné. Podle bohyně se nazývá poddruh novoguinejského ptakokřídlce rajského (*Troides paradisea demeter* So a Sato, 1998), babočkovití motýli *Euphaedra demeter* Hecq, 1983, z Kamerunu a Gabonu, jihoamerický *Heliconius demeter* Staudinger, 1897, a také monarcha *Euploea eleusina* (Cramer, 1780) z Indonésie.

Vodní božstva

Dalším sourozencem Dia byl Poseidón. Při nepotistickém dělení světa ho Zeus pověřil vládou nad moři. Ve světě hmyzu zastupuje Poseidóna indonéský ptakokřídlce *Troides priamus poseidon* (Doubleday, 1847). Etruský bůh vod Nethuns inspiroval autory k pojmenování v podzemních vodách žijícího potápníkovitého brouka *Etruscodytes nethuns* Mazza, Cianferoni a Rocchi, 2013, objeveného při čerpání vody z hluboké studny v kraji Etrusků – v Toskánsku (rodové jméno znamená etruský potápeč). Nositelem jména římského vládce moří Neptuna je vrubounovitý brouk neptun amazonský (*Dynastes neptunus* Quensel, 1817) z lesů na svazích And ve Venezuele, Kolumbii, Ekvádoru a Peru (obr. 8) nebo otakárkovitý motýl *Atrophaneura neptunus* (Guérin-Méneville, 1840) z jihovýchodní Asie.

Podsvětí božstva

V řeckém podsvětí panoval Hádés. Po něm se jmenují můry z velmi rozšířených rodů *Hada* Billberg, 1820, a *Hadena* Schrank,

2 Bělásek zelňý (*Pieris brassicae*), samice mají dvě velké černé skvrny na líci křidel. Orig. F. A. Procházka, učebnice J. Jandy Přírodopis živočišstva: pro nižší třídy středních škol (Praha 1922)

3 Největší brouk světa – jihoamerický tesařík titan obrovský (*Titanus giganteus*) dosahuje délky 14–17 cm (údaje o délce až 22 cm zůstávají nepotvrzené).

4 Jeden z největších motýlů světa martináč atlas (*Attacus atlas*) z jižní a jihovýchodní Asie, jehož rozpětí křídel bývá 16–30(34) cm.

5 Motýl *Morpho zephyritis*, jeden asi ze 30 zástupců tohoto rodu, žije v Bolívii a Peru. Je pojmenován po bohu západního větru Zefyrovii.

6 Nádherný, obvykle v horských polohách žijící a v českých zemích kriticky ohrožený (resp. vyhynulý a zpětně na jedné moravské lokalitě vysazený) jasoň červenooký (*Parnassius apollo*) nese jméno řeckého pohoří Parnáossos, kde se zdržovaly bohyně umění Múzy, a také jméno jejich vůdce, boha světla a umění Apollóna (v latinském přepisu Apolla).

7 Motýlice *Vestalaria smaragdina* z Číny

8 Samička neptuna amazonského (*Dynastes neptunus*) může být dlouhá až 7,5 cm. Samci mohou mít až dvojnásobnou délku kvůli dlouhým rohům na hrudi. Snímky L. Pavlíka, pokud není uvedeno jinak

4

5

6

7

8

1802, a také rod amerických pestrobarvců *Hades* Westwood, 1851. Římané podsvět- nímu vládcí říkali Pluto. Svědčí o něm americké kutilky rodu *Pluto* Pate, 1937, rovněž americký lišaj *Xylophanes pluto* (Fabricius, 1777) a řada dalších druhů např. krascovitých brouků nese různé deri- váty tohoto jména (*pluto*, *pluton*, *plutoni- cellus*, *plutonium* a *plutus*, např. africký *Agrius plutonium* Obenberger, 1935). Spoluvládkyní Háda byla Persefoné – šíd- lo Persefonino (*Aeshna persephone* Don- nelly, 1961) z USA, v římských mýtech Proserpina – lišaj pupalkový (*Proserpinus proserpina* Pallas, 1772) z Evropy, západní Asie a Afriky (obr. 13), babočkovitý motýl *Euphaedra proserpina* Hecq, 1983, ze střed- ní Afriky, nebo krasci *Conognatha proser- pina* Thomson, 1878, z Brazílie a *Trachys proserpina* Obenberger, 1929, z Indie.

Významná božstva personifikovala pod- světní řeky. Řekou hrůzy byla Styx – po ní je pojmenována evropská pisivka *Priono- glaris stygia* Enderlein, 1909, nebo eurasijs- ké a severoamerické píďalky rodu *Colosty- gia* Hübnér, 1825. Řeka vzdechů Acherón poskytla jméno eurasijskému a africkému rodu lišajů *Acherontia* Laspeyres, 1909, jejichž druhová jména mají podobný pů- vod: lišaj smrtihlav (*A. atropos* Linnaeus, 1758) po jedné ze sudiček (Moiry) Atro- pos, lišaj *A. lachesis* (Fabricius, 1798) po sudičce Lachesis a *A. styx* (Westwood, 1847) po výše zmíněné řece hrůzy. Řeka nářků Kókytos inspirovala k pojmenová- ní amerických lišajů rodu *Cocytius* Hübn- er, 1819. V řece Flegethón šlehalý namísto vody plameny; nazývá se po ní babočkovitý motýl *Idea blanchardii phle-*

geton (Fruhstorfer, 1904) z indonéských ostrovů Tukangbesi. Voda z řeky Léthé, která působila zapomnění, se odráží ve jméně americké babočky *Hypanartia le- the* (Fabricius, 1793). U vchodu do pod- světí hlídal strašlivý pes Kerberos, po němž se jmenuje pošvatka *Illiesoperla cer- berus* Theischinger, 1982, ze severový- chodní Austrálie, či ptakokřídlec *Troides helena cerberus* (C. a R. Felder, 1865) z jihovýchodní Asie. Duše zemřelých do- pravoval do podsvětí přes hraniční řeku převozník Charón, jehož jméno nese aus- tralská strašilka *Paronchestus charon* Red- tenbacher, 1908.

Budoucí osud každé duše určovali tři podsvětí soudci. Spravedlivé poslali do Élysia, zločince do Tartaru a většinu ze- mřelých na asfodelové louky. Jedním ze soudců byl někdejší krétský král Mínós. Jeho jméno dostal indický ptakokřídlec *Troides minos* Cramer, 1779, evropská vře- tenuška přehlížená (*Zygaena minos* Denis a Schiffermüller, 1775) i malajský krasec *Agrius minos* Deyrolle, 1864. Král během svého života trpěl nevěrou manželky Pási- fay, podle níž se nazývá evropská vře- tenuška *Z. pasiphae* Meigen, 1829, nyní vře- tenuška mateřídoušková (*Z. purpuralis* Brünnich, 1763). Druhým ze soudců byl Mínóův bratr Rhadamanthys, který dal jmé- no ptakokřídlici *T. rhadamanthus* (Lucas, 1837) z Filipín, babočkovitému motýlu *Euploea radamanthus* (Fabricius, 1793) z jihovýchodní Asie a také evropské vře- tenušce *Z. rhadamanthus* (Esper, 1789). Poslední soudce se jmenoval Aiakos. Stal se prototypem názvu ptakokřídlice *T. aea- cius* (C. a R. Felder, 1860) z jihovýchodní

Asie. Trestání ještě žijících zločinců měly na starosti tři podsvětí bohyně Erínye neboli Lítice, které viníky neúnavně pro- následovaly. Motivem pojmenování eur- asijských a amerických soumarčnicků rodu *Erynnis* Schrank, 1801, je jejich stálé pole- tování připomínající štvání. Jedna Erínye se jmenovala Alektó (peruánská tiplice *Tipula alecto* Alexander, 1945, lišaj le- vantský – *Theretra alecto* Linnaeus, 1758, zasahující i do jižní Evropy, nebo krasec *Chrysobothris alecto* Obenberger, 1917), druhá Tísifoné (strašilka *Acanthoclonia tisiphone* Westwood, 1859, z Kolumbie). Třetí Lítice Megaira (dvoukřídlný hmyz dlouhososka *Exoprosopa megera* Wie- demann in Meigen, 1820, z Itálie, Portu- galska a Španělska, okáč zední – *Lasiom- mata megera* Linnaeus, 1767, z Evropy, západní Asie a severní Afriky) zanechala po sobě označení megera pro zuřivou a zlou ženu.

Héróové

Po siláku Herkulovi se jmenuje velký a sil- ný střed- a jihoamerický brouk hercules antilský (*Dynastes hercules* Linnaeus, 1758). Herkules zvládl, vedle jiných pro- slulých činů, také vyčištění obrovských zaneřádných chlévů krále Augiáše, jehož jméno nese africký vrubounovitý brouk *Sceliages augias* Gillet, 1908. Zakladatel města Théb a první tamější král Kadmos se objevuje v názvu formy okáče metlicové- ho (*Hipparchia semele* f. *cadmus* Fruh- storfer, 1908) z Evropy a chrostíka *Oecetis kadmos* Malicky, 2005, z ostrova Sumatra. Ze Sparty pocházeli silní a odvážní bratři Kastór a Polydeukés, známí Římanům jako

Castor a Pollux. Jejich jména dostali afričtí ostruháci rodu *Charaxes* – *C. castor* (Cramer, 1775) a *C. pollux* (Cramer, 1775), chrostíci rodu *Oecetis* – *O. kastor* Malický, 2005, ze Sumatry a *O. pollux* Malický, 2005, z Malajsie nebo krasci *Sambus castor* Obenberger, 1940, a *S. pollux* Obenberger, 1940, z Jávy. Na Polydeuka upomíná tipllice *Tipula polydeukes* Theischinger, 1977, ze severního Řecka. Obratná a rychlonohá lovkyně Atalanté poskytla své jméno babočce admirálovi (*Vanessa atalanta* Linnaeus, 1758) z Evropy, západní Asie, severní Afriky, Střední a Severní Ameriky a rovněž Nového Zélandu a Havajských ostrovů (obr. 9). Velmi oblíbené pro označování létajícího hmyzu je jméno nešťastného letce Íkara, který špatně ovládal křídla sestrojená jeho otcem Daidalem a zřítíl se do moře, kde zahynul. Jmenuje se po něm kupř. australský soumráčník *Hesperilla icaria* Waterhouse, 1941 (nyní *H. donnyssa* Hewitson, 1868), modrásek jehlicový (*Polyommatus icarus* Rottentburg, 1775) z Evropy, Asie a severní Afriky, ptakokřídlec *Troides staudingeri* ikarus Fruhstorfer, 1904, z Indonésie, či madagaskarský rod krasců *Icaria* Saunders, 1871 (nyní *Icaria* Alluaud, 1896).

Již od Linnéových dob je zvykem dávat motýlům jména bojovníků od Tróje – jak obránců města (po nich Linné pojmenoval motýly skupiny *Equites Trojani*, tj. rytíři trójští), tak obléhajících Řeků (*Equites Achivi*, rytíři achajští). K obráncům patřil poslední trójský vojevůdce Aineias – otakárek *Parides aeneas* (Linnaeus, 1758)

z Jižní Ameriky, kněz Láokoón varující před lstivostí Řeků – martináč *Citheronia laocoon* (Cramer, 1777) z Jižní Ameriky, ale také trójské princezny Polyxena a Cassandra – poddruh pestrokřídlice podražcového (*Zerynthia polyxena cassandra* Geyer, 1828) z jihovýchodní Francie a Itálie, nebo krasci *Trachys polyxenus*, Obenberger 1937, z jižní Afriky a *Polybothris cassandra* (Obenberger, 1924) z Madagaskaru. Do této skupiny náležejí i rodová jména motýlů inspirovaná zakladatelem Tróje králem Tróem a trójským princem Paridem (prapravnukem Tróa) – mají je otakárkovití motýli ptakokřídlici rodu *Troides* Hübner, 1819, z jižní a jihovýchodní Asie a z Austrálie a američtí otakárci rodu *Parides* Hübner, 1819. Řeky reprezentuje např. spartský král Menelaos – babočkovitý motýl *Morpho menelaus* (Linnaeus, 1758) z Jižní a Střední Ameriky, Achilleus a jeho přítel Patroklos – *M. achilles patroclus* C. a R. Felder, 1861, z Kolumbie, krasec

9 Migrující motýl babočka admirál (*Vanessa atalanta*). Foto V. Motýčka
 10 V České republice hojná babočka paví oko (*Inachis io*) odkazuje i svým českým jménem k řeckému mýtu. Stooký hlídač Argos hlídal na příkaz Diovy ženy Héry manželovu milenkku Íó. Za tuto službu umístila Héra po hlídačově smrti jeho oči na paví ocas. Dodejme, že mytologický původ má i slovo babočka, původně zřejmě označení slovanské bohyně úrody, později pak čarodějnice. Foto V. Motýčka

11 Jeden z našich nejhezčích motýlů, široce rozšířený otakárek fenyklový (*Papilio machaon*). Foto V. Motýčka
 12 Žlutásek či čičorečkový (*Colias hyale*) žije od severního Španělska po Zabajkalí. Foto V. Motýčka

13 Nezaměnitelný lišaj pupalkový (*Proserpinus proserpina*) se vyznačuje převážně soumráchnou aktivitou. Foto V. Motýčka

Sambus achilles Obenberger, 1940, z Jávy, a také dcera vrchního řeckého velitele Agamemnóna Ífigeneia, která měla být obětována za zdar vojenské výpravy – modrásek *Polyommatus iphigenia* (Herrich-Schäffer, 1847) z Balkánu a Malé Asie.

Poslední díl seriálu Antické mýty jinak věnujeme rostlinám a houbám.

Použitou literaturu najdete na webové stránce Živý.